

Sygn. akt II KO 65/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie Z. S.

oskarżonego o czyny z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 września 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.

zawartego w postanowieniu z dnia 15 lipca 2019 r., sygn. akt III K (...).

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy w W., sygn. akt III K (...), wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w K. .

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że okolicznością uzasadniającą skorzystanie z instytucji wskazanej w art. 37 k.p.k. jest aktualny stan zdrowia oskarżonego. Zwrócił uwagę na wnioski Z. S. o zawieszenie postępowania w sprawie (z uwagi na stan zdrowia) do czasu możliwości osobistego uczestnictwa w postępowaniu. Jednocześnie Sąd wnioskujący przywołał treść opinii o stanie zdrowia Z. S. sporządzonej przez

lekarza z Ambulatorium Aresztu Śledczego w K. z dnia 15 kwietnia 2019 r. (k. 212), w której podano, że pacjent obciążony jest ryzykiem ostrego zespołu wieńcowego, udaru mózgu i nagłego zgonu. Wskazał również na opinię ordynatora Oddziału Wieloprofilowego Zachowawczego Aresztu Śledczego w K. z dnia 16 kwietnia 2019 r. (k. 214), w której podano, że oskarżony z uwagi na problemy zdrowotne do dnia 12 maja 2019 r. winien przebywać w jednostce z zapleczem szpitalnym i do tego dnia nie może zostać przetransportowany. Jednocześnie w ww. opinii zawarto informację, że nie stwierdzono przeciwwskazań do uczestniczenia przez oskarżonego w czynnościach procesowych w K. i miastach, w których funkcjonuje szpital więzienny z zapleczem internistycznym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady właściwości miejscowej sądu i powinna mieć zastosowane jedynie w szczególnych przypadkach – w sytuacjach, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości odnosi się także do realizacji konstytucyjnego i konwencyjnego prawa do rzetelnego procesu, którego jedną z gwarancji jest rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust. 1 EKPC). W Kodeksie postępowania karnego zamieszczono również dyrektywę nakazującą dążenie do rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Dlatego przyjmuje się, że przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości należy też rozumieć interes wymiaru sprawiedliwości w szybkim rozpoznaniu sprawy. W związku z tym okoliczność dotycząca złego stanu zdrowia oskarżonego czy jego kalectwa, która uniemożliwia stawienie się na rozprawę w sądzie właściwym, jest uwzględniana jako podstawa przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli daje to realne szanse udziału oskarżonego w rozprawie przed tym sądem (por. postanowienia SN: z 15.12.2010 r., II KO 100/10, OSNwSK 2010, poz. 2520; z 21.07.2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626; z 14.12.2011 r., IV KO 106/11, OSNwSK 2011, poz. 2374; z 26.09.2012 r., II KO 49/12, LEX nr 1220835; z

11.09.2012 r., IV KO 54/12, LEX nr 1220939; z 29.08.2012 r., II KO 45/12, LEX nr 1220831).

W realiach przedmiotowej sprawy, jakkolwiek podstawa uzasadniająca przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w K. istniała w momencie wystąpienia z takim wnioskiem przez Sąd Rejonowy w W., to w obecnym stanie sprawy uległa dezaktualizacji. Jak wynika bowiem z poczynionych przez Sąd Najwyższy ustaleń, postanowieniem z dnia 13 września 2019 r., sygn. akt III K 7/19, Sąd Okręgowy w K. zastrzegł, że stosowane wobec podejrzanego Z. S. tymczasowe aresztowanie ulegnie zmianie na środek zapobiegawczy w postaci poręczenia majątkowego – pod warunkiem złożenia przez podejrzanego poręczenia majątkowego w kwocie 200.000 złotych – w terminie 14 dni od daty wydania postanowienia (k.19-25). Poręczenie majątkowe zostało złożone 16 września 2019 r. i w tym dniu Z. S. został zwolniony z Aresztu Śledczego w K. (k.26-27). Jak wynika z sytemu N. [...] (k.15), oskarżony zadeklarował, że po zwolnieniu będzie przebywał pod adresem: ul. G., w W..

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy uznał, że aktualnie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie – na podstawie art. 37 k.p.k. – sprawy oskarżonego Z. S. Sądowi Rejonowemu w K..

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.